

Žůžovou, žůžovou tu já mám nejradši,

žůžovou, žůžovou tu já mám rád!! Mohla jsem si zpívat i teď o víkendu!!

Páč dámy tedy opravdu nezklamaly. Já jsem zpočátku ve své hostitelský horlivosti to počáteční růžování nezaregistrovala až tak úplně - i když bylo nasnadě, že na to dojde ☹
Neb jsem byla hostitelsky soustředěvaná jinam, ale teda už ten růžovej Vero světlík, přes růžový tílko, stejně tak růžový Čajdo tílko , mě měly varovat ☹ . Ofšem celý to dotloukla Kachna. Ty vado příšernější barvu, než co měly její tepláky , neznáte ☹ ☹ ☹ Masakr!! A ešče to vyladila nádhernou větývkou sakury (kterou jsem si pak chtěla vzít dom a zapoměla) ☹ ☹

No ale já sem taky nezvostala pozadu, pečlivě, velmi pečlivě jsem s předstihem kula pomstu!!! Růžovýho pantera. Původně jsem teda myslela, že to zvládnou vyrobiť sama. Ale..... jako..... ne. Nejsem švadlen, takže..... co? No jasně zachránila mě moje milá Danuška, která mi ty žůžový srdíčka na pentli vyrobila. Já jsem je poctivě napchala a zbývalo jen zašít tu malou díрку. Ne. Nejsem ani natolik šikovná, abych aspoň tohle zvládla, takže.... tentokrát mě zachránil , tomu neuvěříte kdo??? Jo. Brtník ☹ ☹ je výbornej švadlen!! Takže to jsme měli základ a k tomu..... když budou ty Velikonočky, tak jsem - to už samorukodělně vyrobila ešče z proutí srdíčko na dveře a vižlí bobky. Padlo tuhle v diskuzi zklamání, že firma, co vyrábí z čokolády kupř. vlčí bobky, a rysí bobky... nevyrábí taky vižlí bobky. Tak jsem se do toho pustila sama ☹ a pěkně pro každou účastnici srážení vyrobila z oříšků a vajíček jednu dokonalou a přesvědčivou sadu vižlích bobků ☹ ☹ . Takže já byla taky připravená ☹

V pátek přijely holky brněnský a s malým vlakovým zpožděním zazvonily u dveří Černej Čaj a Vero. Zvládla jsem nejen nezapomenout, že teda mají přijet ☹ , jak jsme se v diskuzi hromadně obávaly, ale taky jsme zvládli všichni uhlídat to hárání, takže nedošlo k žádný kolizi a večer i přes to, myslím, proběhl poměrně v klidu. Pěkně jsme se přežraly, pěkně jsme se přepily a pěkně jsme poklábosily.

Žůžovou, žůžovou tu já mám nejradši,

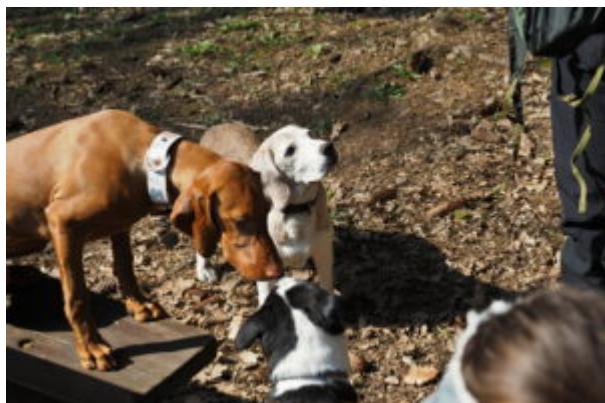

Záměrně píšu tvrdé Y, páč Brtník byl jedinej rozumnej ve všech třech bodech. Taky se mu pak taky líp vstávalo , než nám třem, bych řekla ☐ . Takže nám hostitelsky a gentlemansky připravil snídání. Ještě chvilku jsme mohli posedět a pak už bylo na čase vyrazit. Či spíše vypálit, páč jsme poseděli o něco dýl než chvilku. Takže ač jsme to měli nejbliž, tak jsme co?? Dorazili poslední ☐ ☐ ☐ .

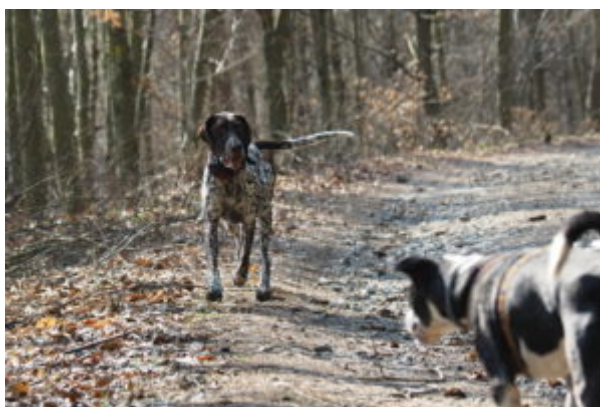
U hospůdky postávala Kachna v těch neuvěřitelně příšerně žůůžovejch teplácích a mávala nám v ústrety větví, jak když přijeli ruští tankisté osvobodit Prahu ☐ . Místo šeríku - krásná sakura ☐ . Nezklame asi nikdy, vždycky vymyslí hovádinu nějakou příšernou ☐ . A taky Dennyky (která měla pro každýho z nás suvenýr nejsuvenýrovatější - rybičku!) a s ní pochopitelně i..... Koniky. Která krom toho , že je konik, je taky klokan, páč hopiká ne jako koník, ale jako bláásen nejuvjtčejší, jak bude posléze patrno z fotodokumentace. Brtníkovi trochu trvalo, než mi podal to, oč byl žádán-tedy vodítka a tak to už ohařiska v otevřeném kufu, kde původně hezky čekali, nevydrželi a vyhópli ven se přivítat. Zaburácela jsem a jeli štandopéde oba zpátky. Nechtěla jsem, aby měla Koníky nějaký trojma z toho, že se ty dvě stodoly na ní vyhrnou. Jenže..... páníček byl v ten moment duchem jinde. Každopádně Koniky teda trojma neměla a naoapak si pak užívala poletování ve smečce s ostatníma. Voona vám je takový ňuňůů vižlítka! Je moc a nejvíc šikovná, poslušná a hodná. A taky roztomilá. ☒

Žůžovou, žůžovou tu já mám nejradši,

A prej úúúžasná, tvrdil shodně od první sekundy Vašíček, když jsme se o kousek dál na začátku lesa potkali s Petrou-Petrs01 a Petrem. Bez ohledu na to, že je pod zákonem prej ☐ ☐ , smála se Petrs01 .

Nááhodou ale, nááááhodou, jak měla původně obavy, jestli to půjde dohromady - Vašek a hárající Taliptka, tak teda, budete koukat, ale šlo to. Asi ho děsně pomlouvá, nebožáčka jednoho.

Šla bys se mnou na rande?

Atomový bíglík Atomík jest kastrován, ten neřešil ničehož aneb - žrádlo nad šécky ženský!

Žůžovou, žůžovou tu já mám nejradši,

*Věčný bíglův dotaz - dáš? ☐
Povšimněte si prosím taktéž barvy
oněch tepláků!!*

A Rumíček a Vašík spolu vycházeli v pohodě. Vlastně Vašíšek Tali nějak výrazně ani neřešil. Takže - nebyl důvod, abychom poté, co jsem všem předala Pomstu Růžovýho pantera ☐ ☐

Pomsta Růžovýho pantera

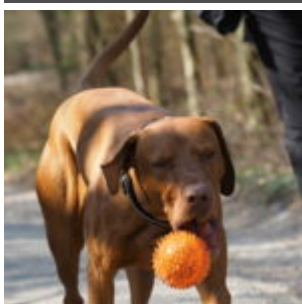
hromadně a společně nevyrazili do lesůch.

Jen s trošku zpomaleným rozjezdem. Protože - balonky. Všichni chtěli balonky, kterých jsem měla dostatek. Tedy jen s výjimkou Atomíka, který oproti minule, dal tentokráte přednost žrádлу. Ale jinak nastalo balonkový rejdnění a hemžení.

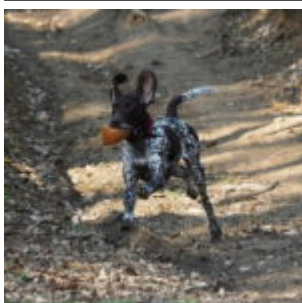
Žůžovou, žůžovou tu já mám nejradši,

OLYMPUS DIGITAL CAMERA

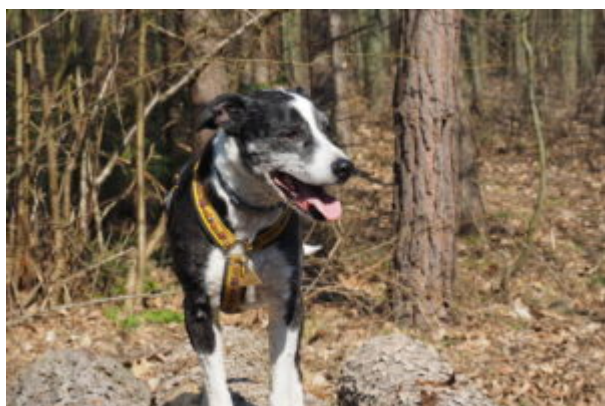
OLYMPUS DIGITAL CAMERA

OLYMPUS DIGITAL CAMERA

Především Koniky byla uchváčena. A teda musím jí složit poklonu, že i v přinášení balonku je na svůj věk velmi velmi šikovná. Taktéž Václav Václaviček Vašíček,

Žůžovou, žůžovou tu já mám nejradši,

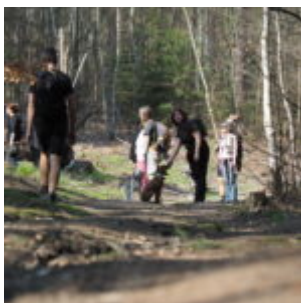

který byl několikrát vyslán pro balonek, když se tento Koníkovi zaběhnul dolů ze stráně. Vašek šel, našel a donesl. Ohařiska se s Brtníkem pohybovali kousek vpředu, takže ti nám byli k ničemu, i když by jindy taky posloužili. Jenže..... páč prostěprej se vlečem jako hlemejždi ☐ a tak jdou napřed.

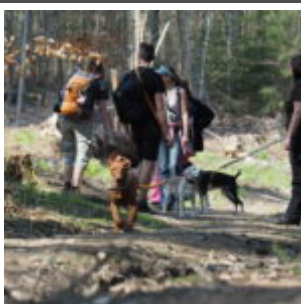
Když tady tak hromadně chválím, měla bych vychválit taky Taliprtku . Krámu nebylo vůbec zapotřebí, ovladač byl stejně v batohu a ona si spokojeně pobíhala s ostatníma a když občas sešla z cesty stačilo se vždy domluvit hlasem. S jednou jedinou ftipnou výjimkou. Je tam - kousek pod rozhlednou, na kterou jsme teda nezamířili, páč abychom stihli dorazit na oběd ve sjednaný čas - taková vám mýtinka. Tali to tam vždycky prozkoumává. A tentokrát si to tak jako prozkoumávala o něco víc, než by bylo záhodno. Ponejprv jsme se taky domluvily, ale podruhý už se sekla. Ne, že by někam prchla, ale nedbala pokynůch. A tak jsem si na ní vyšlápla.

Mno..... vyšlápla..... spíš tak jako vylítla, by se dalo říct, co dámy a pánové ☐ ? Páč jsem přehlídla malej pařízek a brkla o něj. Už to vypadalo, že to vyberu, leč brkla jsem poté ještě o kořen nějakéj, nebo co. A udála sem hoplá. Malým dětem se v takových případech klade otázka, zda toho zajíce chytily..... mě jste se mohli v klidu optat, ne na zajíce, ale na Taliprtku. Jo, chytila. Za kušnu. A sdělila jsem jí, že sssssssstváť mě nebude a ať okamžitě jede na tu cestu, nebo se neznám ☐ ☐

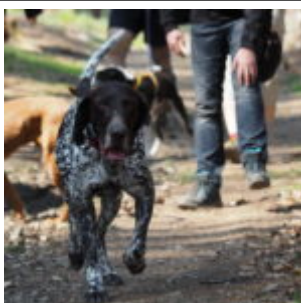
Žůžovou, žůžovou tu já mám nejradši,

TááLyjéé pocem! Aneb... jsem a pak....

...už nejsem, páč letim ☐

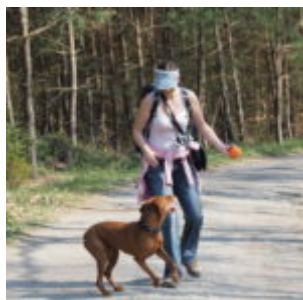

Auvajs, jauvajs, chudák koleno a na cestu vrácená Taliptka

Ale jinak? Pohodička, byla moc hodná.

Taky Rumíčka musím vychválit, že se o ni nějak nehrdlil krzevá to hárání, a s Vašíkem fungovali v pohodě. Byla to děsně pohodová procházka, různě jsme se tak přeležvali, stejně jako čoklidi, který tak porůznu mezi náma rotovali. Rumíček pak na chvíli našel svou vlastní animátorku. Objevil ji ve Vero, která mu s velkou radostí házela balonky. To on má nejradši. A taky jí předvedl, jak pěkně jí bude za balonek poslouchat.

Žůžovou, žůžovou tu já mám nejradši,

Hodíš?? Hodíš, jo?

Lehni.Lehnu, ale ty hodíš!

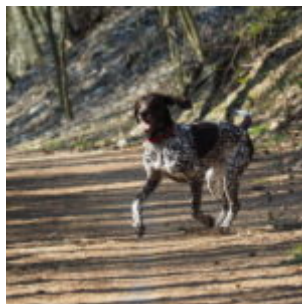
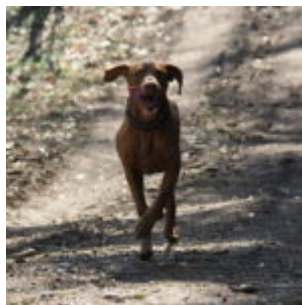
Atomíček chodil od dobrůtky k dobrůtce a občas jsme tak měli možnost se zasmát jeho pádění, kdy mu nožičky vystřelujou do stran, jak se honem honem řítí třeba ode mne, která jsem momentálně byla na chvostu, k Brtníkovi, kterej pochodoval v čele. Páč každej z nás vlastnil tu kouzelnou věc, z který se vyndavaj dobrůtky ☐ . Znovu jsem si užila ten krásnej pohled na šťastnýho Atoma a zamáčkla slzu při vzpomínce na Bubrdlínu, která si ten důchod užívala stejným stylem. Vašíček občas běhal volně, občas dělal pomocný motůrek páníčkovi, když s ním pochodoval na šňůře. A Koniky? No tak ta si to užívala myslím úplně nejvíc. Táááákovejch pejskůch vona měla kolem sebe a ty balonky, a ty dobrůtky a vždycky se našel někdo, kdo pro ni měl chvílku, ať už byl dvounohej, nebo čtyřnohej.

Žůžovou, žůžovou tu já mám nejradši,

Já jsem si občas našla chvílku na Rumíčka, občas na Talinku a musím říct, že jsem ráda, že tak jako v duchu vidím Rumíčka, jak za mnou na začátku vycházky vesele pádí od koňský ohrady přes mostek, tak stejně laděnou vzpomínku na tuhle prochajdu mám i s Tali. Letí ke mně spokojená a veselá.

podíváš □

Žůžovou, žůžovou tu já mám nejradši,

A pak ještě jednu, kdy spolu jdeme, prostě jen tak. Tak. Cape vedle mě a je ráda, že je se mnou. Víte - tohle u ní prostě člověk moc nezná. Teď nemyslím to, že se v naší těsné blízkosti pohybuje sporadicky ☐ . Ale to vnitřní naladění, že se rozhodla, že budeme chvíli spolu. O to vzácnější, že to bylo při procházce, kdy bylo kolem vícero psů, hafo lidí a ona pro tu chvíli chtěla sama o sobě být se mnou a chvíli jen tak jít. Hezký. Hezký, to bych netušila, že v ten den s ní teda zažiju.

Když jsme došli zpátky ke koňským ohradám, zadařilo se čoklidům nejen vyráchat se v Loděnici,

ale taky se obaliti krapítek smradlavým černým bahýnkem, že Rumíčku, Talinko a Koníku? ☐ Některé se odbahnit podařilo, takže bahnohodér nebyl tak kvalitní, ty jmenovat nebudu, některé se odbahnit nepodařilo a zůstali smrdutci, že Koníku? ☐ ☐

Zbýval nám už jen poslední úsek - kopec nahoru k restauraci. A já si v duchu dumala, jestli tam v tom jednom místě, kde už to Tali dvakrát předvedla, zase bude mít tendenci si udělat vejlet. Rozhodla jsem se, dát jí důvěru. A dobře jsem udělala. Ona celej ten kus řapala vedle mě a významně se dívala, ešivá si jako fšímám. No pochopitelně, že jsem si fšímala. A taky jsem to oceňovala. Stejně jako jsem pak v hospodě oceňovala Rumíčka, který ležel kousek od ní a byl velehodnej a velevzornej. Což byl ostatně celý psí sbor. Páč i Vašíček byl za ukázněného a na nějakou hárafku zvysoka kašlal. Taktéž Koniky zaslouží být pochválena. Protože, když Dennyky odešla provést očistu zaprasených rukou, moc hezky mě poslechla a zůstala na místě, žádný vzpínání, nic. Když se zcela pochopitelně hrnula za svou paničko, tak po vlídném oslovení a ukázání na pelíšek tam udála hezky dřepkins a vzorovaně tam zůstala.

Je to velmi šikovný vižlišť!! Bude z ní jednou vižlí docentka profesorka. Pochopitelně musíme vychválit i Atomíčka bíglíčka, páč by bylo nespravedlivý ho nepochválit, když byl hodnej tak jako stabilně, to by nebylo spravedlivý.

Co teda vůbec nebylo spravedlivý, byla skutečnost, že jim jejich vlastní panička sežrala porci masíčka! Co Petro? ☐☐☐ Takový hodný pejskové a vona jim to sežere a nepodělí se! Já jsem kupodivu tentokrát byla příčetná a neobjednala si ty guláše tři, jako kdysi dávno na prvním srazu, kdy vůbec nechápu jak jsem to dokázala, ale jen jeden. Výbornej.

Dost jsme se při tom obědě a následný kávičce a horký čokoládičce rozseděli a řekla bych, že značná část z nás byla zralá na spaní. Včetně čoklidů. Kdy kupříkladu Tali se do toho pustila hned a Rumíček mlátil špačky pod stolem. Petra s Petrem a Čajda pak museli vyrazit, protože měli před sebou ještě nějaký ten kiláček pochodování směr Kounovský kameny a měli sraz s kamarádem. Tak aby na místě srazu nečekal. Takže jsme se pustili do placení a postupně se valili ven. Rozloučili jsme se a člověk se nestačil divit, jak rychle to teda zase uteklo.

Dennyky a Vero jely s námi. Lákala jsem i Kachnu, že by třeba zajela ještě na čokoládíčkovéj dort, kterej čekal v lednici, ale měla být u nich zabijačková akce, takže to chápu. Flákota je víc než čokoška, mám to stejně. Tož jsem jsme si zamávaly a jelo se dom.

Hnedle mezi dveřma došel Rumíček k hlubokýmu zklamání. Zjistil totiž, že Koníky jdou k nám taky!!!! Pravděpodobně se obával toho, že zase znovu bude mít doma nasáčkovaný něco, co bude muset vychovávat ☐☐. Velice, velice otráven byl, a rozhodnul se být za tak trochu nerudnýho dědka. Páč ta dnešní generace, že jo.... to za jeho mladejch let vůbec nebylo.....(háá háááá, když si vzpomenu, jak ho kupříkladu sepsul strejda Tristan, když si drze chtěl sebrat jeho házedlo ☐☐☐) Každopádně bručel si tak pod fousy, když se mu zdálo, že je Koníky náááhodou nějak moc blízko :D. Hrát si určitě teda nechtěl ☐. A jééžíš nedej bože, když no TO začalo vooočichávat. Stál a bručel. Medvěd jeden ☐. Taklenc už měl starostě a k tomu ešče todle. Jako by nestačilo, že mu starosti dělala ta Taliprtka háravá. Která voněla čím dál tím víc. My si s holkama daly kávičku a ten dortik, poseděly a pokecally. Brtník přesazoval květenu na balkóně (Čímž mi značně vytrnul trn z paty, protože jsem se k tomu prostě nedostala, ač toho bylo již zapotřebí). Pak jsme vzaly čoklidy ještě ven.

Jednak ať tak furt jen nesedíme a neusneme ☐ a druhak, taky aby Koniky dostala příležitost se vypustit. A zašly jsme s holkama na louku, kde jsme potkaly Ený Dochtorovou a Šmudlajs a tak měla Koníky zase možnost si zařádit. A Tali si zablblnout trošku s Ený, stejně jako Rumíček měl příležitost přijít taky na jiný myšlenky. Zašlo se dolů k rybníčkům a potůčku a pak Rumíček s Taliprtkou ukázali Konikoj, jak pracuje správně ohař. Vynašli si totiž páreček holubů hřivnáčů. Šli pěkně bok a po boku, Tali pěkně reagovala a tak jsme mohli Konikoj ukázat, jakže má toho ohaře dělat. Taky se pěkně zapojila!

Pak už se s námi musela rozloučit i Vero, aby jí neujel spoj domů, kde na ní čekali její kocouřici. My jsme s Dennyky pochopitelně ještě večer poseděly a pokračovaly v klábosení. Ale! Enem rozumným způsobem a spořádaně. Což bylo fajn, páč jsem po tom pátečním rozjezdu už nebyla v plný formě. Když šla Dennyky dělati očistu, zalezla jsem si dozadu do pokoje s Koniky a užila si ji v klidu pro sebe. No... jako v klidu, že jo..... byla krom mazlení i bitka o medvěda, bylo zlobeníčko s Krysou Vasilisou, kterou jsem k její nezměrný radosti vytáhla z psí poličky ve skříni. Házela si ji na hlavu a pak se s ní nastěhovala do peřin. A já si mohla užít toho mudláníčka. Byla tááák roztomiloušská, jak jen ščenátka můžou bejt. I hubišku jsem jí mohla dát a nepřišla jsem o nos!! ☐ . A zase ji musím vychválit, že v klidu vzala za svý, že panička teď odešla a ona tam zůstala sama. A chvílku opravdu sama, protože já jsem ji tam záměrně chvílku nechala samotnou, aby ji mohla Dennyky učit, že i v cizím vydrží sama. A ona má opravdu úžasnou povahu, myslím, že Centrální Distribuce nemohla k Dennyky poslat lepčího elementála, než je Konik. A čistotnýho elementála, páč krásně vydržela spinkat až do půl sedmý a uchovala si čistý konto. Pěkně po celou dobu, co byly holky u nás. A že teda by se klidně nehoda mohla stát, při tom provozu a zážitcích co měla. Taky hezky umí bivakovat na pelíšku, když se jí řekne, aby tam byla. Dokonce i nad rámeč svýho věku bych řekla.

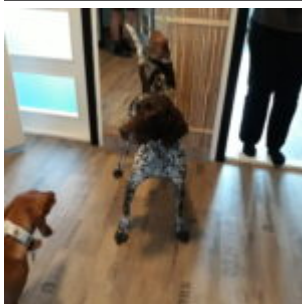
No a ráno se všichni v klidu přivítali, dokonce i Rumíček zpočátku zapomněl, že vlastně hraje toho nerudnýho dědu ☐ ☐ a rozpomněl se na to až časem. Spíš tak jako pro formu. Ale řídit s ní rozhodně nebude teda, to ať zapomene. Ale milej zlatej se mýlil. Řádit s ním rozhodně nechtěla. Na to si našla jinčího sparringpartnera. Teda ku, sparringpartnerku, páč si pak nádherně zablblly s Tali. Koník byla šťastná jak blecha, že má konečně někoho s kým se může masit. Řvala na Tali jak prokopnutá, útočila na ní a ta - k mojímú veeeelikýmu příjemnému překvapení ukázala, že i v Tali se někdy nečekaně může objevit něco jako rozum, rozvaha, nadhled a tak trochu něha. Protože sice spolu řádily, ale Tali se chovala

Žůžovou, žůžovou tu já mám nejradši,

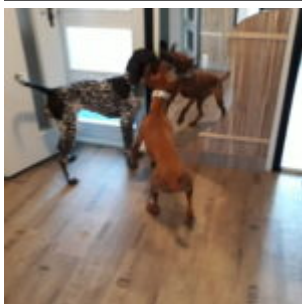
jako moudrá mamina s nadhledem, dost často spíš stála a jen tak "odrážela" zkušeně výpady, který ten malej lotr babinskej s řevem podnikal. Sem tam máchla tlapkou svou obrovskou, jak kdyby kolem proletěla moucha, hubu seštelovala do ohleduplnosti a jemnosti.....zkrátka takovouhle Tali ještě nikdo nikdy neviděl (nojo, no halt hormony pracujou na plný obrátky) . Byla to nádhera se na tohle dívat. A tak jsem se snažila fotit, ale..... vono to fakt nejde. Moje ruce, rychlý psi... nepomohl ani režim sport □ , ale i tak, musím to sem dát, třeba uvidíte jen zlomek toho, co jsme my viděli naživo:

Pood' si hráááát

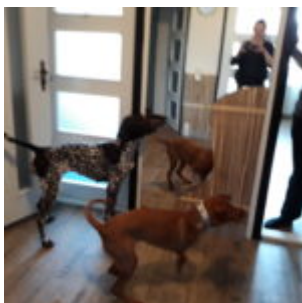

Tak dem na to šprčku

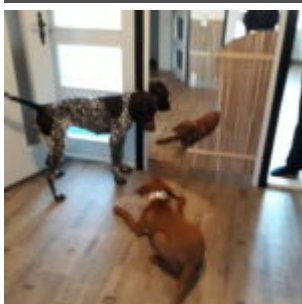

Jeh, vono to na mě útočí

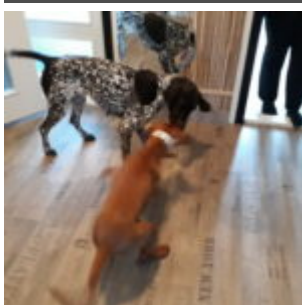
Žůžovou, žůžovou tu já mám nejradši,

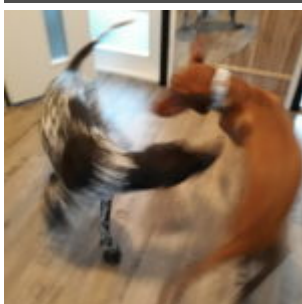
No vidite jí?

Tak pod' ty drobku!

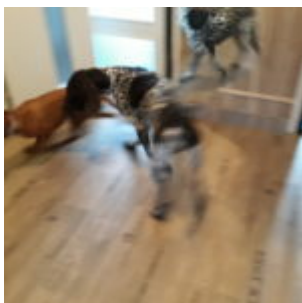

No jo tak bojuj

ve víru tance ☐

Žůžovou, žůžovou tu já mám nejradši,

počkej si tě chytím

Koniky byla naprosto unešená a rozjetá jak pendolín. Což způsobovalo to, že ji- stejně jako Štajníka - v přívalu emocí vždycky přepadlo puzení ty emoce přechlastat ☹️ :D, vlítla k misce, zarejdila po hladině hubou, vdechla něco tekutiny, a následně to rozcamrala po okolí. Vylemtala takhle značnou část vody, v pupku musela mít minimálně dva rybníky a já se divím, že se i přes to dokázala pohybovat ☹️ ☹️ . Nic jí nebránilo v tom útočit dál a rvát jak na lesy. Divím se, že nepraskla ☹️ . A kupodivu se ani nepočůrala!!Pochopitelně, že pak taky byla následně vyvedena ven, aby se vypustila. Před tím ještě stihla vyplavit byt i sousedy pod náma, když mi hópala na ruku s miskou vrchovatě naplněnou vodou. To, že jsem jí sdělila, že je idiot, jí nechalo naprosto klidnou, naopak se mi do té ruky zahlodla.

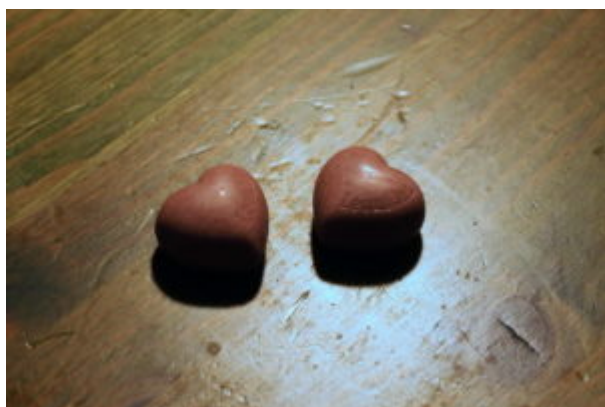
Asi proto, že jsem jako jediná ještě její zoubky na zápěstí neokusila. Tak aby mi to nejspíš nebylo líto, nebo co ☹️ ☹️ Je to prostě klasicej vižlí magor. Kousavá jak blecha, skáče jako klokan, rychlá je jako gepard a ještě navíc má - stejně jako Štajník - navíc tzv. Timogen. To je gen Rumíčkova tatínka, který je zároveň i Konikovic dědeček. Jmenuje se Tim. A svým potomkům předal nějaký vodnickej gen, páč oba dva shodně, nejen že milujou vodu, jako každá vižla, ale taky mají veliký nadání pro roznášení a rozstřikování vody do širokýho a dalekýho okolí ☹️ ☹️ . To není o tom, že hadr je v permanenci a vytíráte, pokaždý, když se ten pes jde napít. To je o tom, že si musíte koupit domů místo bačkor galoše ☹️ ☹️ ☹️ A pak se divte, že jsme jí začli s Brtníkem říkat Koněve ☹️ ☹️ Sedím tu a směju se nahlas, nekecám. Myslím, že kdyby někdy z nějakýho nereálnýho důvodu měli Rumíček a Koniky ščenátka, narodí se už rovnou asi vodníci ☹️ ☹️ .

Pak už se bohužel nachýlil i čas odjezdu našeho Koníkatýho tým. A protože Brtník navrhnul, že pojedem ještě na chalupu, navrhnla jsem naopak já Dennyky, že jí popovezem. Páč to bylo skorem po cestě. A ušetřilo jí to tak jeden přestup. Sbaleno, nasáčkovali jsme se fšící do

Žůžovou, žůžovou tu já mám nejradši,

auta a jelo se. Ohaříci ještě pro tentokrát spolu v kufru. Ale bylo už vidět, že to na dlouho nebude. V Hostivici (Hostivice, milá Dennyky, nikoliv Hostivař ☐ ☐ ☐) jsme Dennyky vysadili u nádraží a pak už jsme osaměli a vyrazili na chalupu.

Bylo to báááječný, moc báječný a fajn, a já všem moc díky za fajn víkend plnej zážitků.

aji žůžový bonbóny si na mě připravily!!

P.S. - Hele já vim, je to dlouhý, hodně dlouhý, ale kratší to udělat nešlo, když jsem to chtěla všechno věrně popsat. A to si vezte, že jsem se ještě držela na uzdě ☐ ☐ . Jo a taky prosím o prominutí za případný překlepy a chyby, píšu to v děsném fofru, aby to hned zítra šlo.

P.S. 2 - pokud to stihnu, páč díky hárání jest program trochu našponovaný, tak jako druhý díl vyjde zase další obrazová dokumentace, páč fotek bylo hodně.